

9.12.2013

B7-0560/2013

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разисквания по изявления на Съвета и на Комисията
внесено съгласно член 110, параграф 2 от Правилника за дейността
относно подготовката за заседанието на Европейския съвет (19 – 20
декември 2013 г.)
(2013/2626(RSP))

**Елмар Брок, Корин Вортман-Кол, Жан-Пиер Оди, Михаел Галер,
Хосе Игнасио Салафранка Санчес-Нейра**
от името на групата PPE
Роберто Гуалтиери, Елиза Ферейра, Мария Елени Копа
от името на групата S&D
Ги Верхофстад
от името на групата ALDE

Резолюция на Европейския парламент относно подготовката за заседанието на Европейския съвет (19 – 20 декември 2013 г.) (2013/2626(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид своите резолюции от 12 юни 2013 г. относно укрепване на европейската демокрация в бъдещия ИПС¹, от 23 май 2013 г. относно бъдещите законодателни предложения относно Икономическия и паричен съюз (ИПС): отговор на съобщенията на Комисията² и от 21 ноември 2013 г. относно съобщението на Комисията, озаглавено „Укрепване на социалното измерение на Икономическия и паричен съюз (ИПС)“³,
- като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че институциите на ЕС и държавите членки положиха решителни усилия за възстановяване на финансовото доверие и стабилност, по-конкретно чрез приемането и осъществяването на структурни реформи и приемането на новата рамка за икономическо управление; като има предвид, че тези усилия трябва да бъдат допълнени от истински банков съюз;
- Б. като има предвид, че е необходима по-добра координация на икономическата политика, за да бъдат засилени конкурентоспособността, устойчивостта и създаването на работни места в ЕС;
- В. като има предвид, че за справяне с предизвикателствата, пред които са изправени ЕС и неговата парична единица, е подходящ общностният подход;
- Г. като има предвид, че всички решения следва да са съпроводени от парламентарен контрол и отчетност на равнището, на което се вземат;
- Д. като има предвид, че основен елемент на тази политика е пълното зачитане и прилагане на законодателството на ЕС;
- Е. като има предвид, че в една бързо променяща се и нестабилна геостратегическа среда, белязана от възникващи предизвикателства по отношение на сигурността, пренасочване на САЩ към Азиатско-Тихоокеанския регион и въздействието на финансовата криза, ЕС трябва да поеме своята отговорност на надежден източник на сигурност с истинска стратегическа автономност, особено сред съседните му държави, което ще доведе до засилване на собствената му сигурност;
- Ж. като има предвид, че единственият начин държавните и правителствените ръководители да обърнат внимание на тези геополитически тенденции и на некоординираното намаляване на разходите за отбрана, е като ускорят

---

¹ Приети текстове, P7_TA(2013)0269.

² Приети текстове, P7_TA(2013)0222.

³ Приети текстове, P7_TA(2013)0515.

координацията на сътрудничеството в областта на отбраната;

Относно банковия съюз

1. припомня на Европейския съвет политическия ангажимент да бъде постигнато споразумение относно единния оздравителен механизъм преди края на текущия законодателен мандат; призовава Европейския съвет да повтори отправеното искане към Съвета на министрите преговорите по Директивата за схемите за гарантиране на депозитите и рамката за възстановяване и оздравяване на кредитните институции да приключат успешно преди края на 2013 г.;

Относно задълбочаването на ИПС

2. призовава Европейския съвет да поеме политически ангажимент във връзка със законодателната подготовка, въз основа на Договорите, на по-добра координация на икономическата политика; очаква Парламентът и другите институции на ЕС да постигнат съгласие по ключовите характеристики на тази по-добра координация на икономическата политика преди края на настоящия законодателен мандат;
3. изисква, на основата на горепосочената по-добра координация на икономическата политика, да бъде приет съгласно обикновената законодателна процедура правен акт относно „насоките за сближаване“ за определяне, за фиксиран период, на ограничен брой цели за най-спешните мерки за реформи;
4. повтаря искането си държавите членки да гарантират, че националните програми за реформи, които следва да бъдат установени на базата на горепосочените насоки за сближаване и проверени от Комисията, се обсъждат и приемат от техните национални парламенти; счита, че това е от съществено значение за засилване на ангажираността и демократичната отчетност на целия процес;
5. счита за целесъобразно държавите членки да поемат ангажимент да изпълнят изцяло националните си програми за реформи, след като те бъдат проверени; счита, че на тази основа държавите членки биха могли да установят „партньорство за сближаване“ с институциите на ЕС с възможност за финансиране при определени условия за дейности, свързани с реформите;
6. повтаря, че засиленото икономическо сътрудничество следва да върви ръка за ръка с механизъм, основан на стимули; счита, че всякакво допълнително финансиране или допълнителни инструменти, като напр. механизъм за солидарност, трябва да бъдат неразделна част от бюджета на ЕС, но извън договорените тавани в многогодишната финансова рамка (МФР);
7. припомня, че Договорът за стабилност, координация и управление (TSCG) трябва да бъде включен в правото на ЕС най-късно до 1 януари 2018 г., въз основа на оценка на опита при прилагането му, както е посочено в член 16 от TSCG;
8. припомня своята принципна позиция, че засиленият ИПС не следва да разделя ЕС, а обратно – да създава по-задълбочена интеграция и по-силно управление, което следва да бъде отворено за всички държави членки извън еврозоната на доброволна основа;

9. призовава Европейския съвет да спазва напълно член 15, параграф 1 от Договора за Европейския съюз (ДЕС);

Относно политиката за отбрана

10. счита, че в една бързо променяща се и нестабилна геостратегическа среда, белязана от възникващи предизвикателства по отношение на сигурността, пренасочване на САЩ към Азиатско-Тихоокеанския регион и въздействието на финансовата криза, ЕС трябва, без да дублира съществуващите дейности в рамките на НАТО, да поеме своята отговорност на глобален политически играч и надежден източник на сигурност, особено сред съседните му държави и с истинска стратегическа автономност, за да насърчава международния мир и сигурност, да защитава интересите си по света и да гарантира сигурността на своите граждани; подчертава в тази връзка необходимостта ЕС да бъде последователен в политиките си и по-бърз и по-ефикасен при поемането на гореспоменатите отговорности;
11. отбелязва, че понастоящем ЕС изпитва значителни финансови ограничения и че държавите членки, по финансови, бюджетни и политически причини, свързани с кризата в еврозоната или не, на този етап намаляват по некоординиран начин своите бюджети за разходи за отбрана; подчертава потенциалното отрицателно въздействие на тези мерки върху техните военни способности и следователно върху способността на ЕС ефективно да поеме своята отговорност в областта на поддържането на мира, предотвратяването на конфликти и укрепването на международната сигурност;
12. счита, че за да разгледат гореспоменатите предизвикателства, държавните и правителствените ръководители на държавите членки на ЕС трябва да се възползват от възможността, която им предоставя заседанието на Съвета през декември 2013 г., като заемат ясна позиция в полза на по-силна европейска система за отбрана;
13. в тази връзка приветства съобщението на Комисията от 24 юли 2013 г., озаглавено „За по-конкурентоспособен и по-ефективен сектор на отбраната и сигурността“ (СОМ(2013)0542), и окончателния доклад от 15 октомври 2013 г. на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност/ръководител на Европейската агенция за отбрана;
14. призовава Европейския съвет да изпълни предложенията, направени в докладите на Парламента относно общата външна политика и политика на сигурност, общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО) и европейската отбранителна технологична и индустриална база (ЕОТИБ);
15. счита, че държавите членки трябва на първо място да се ангажират с преодоляване на оперативните недостатъци на ОПСО, като заявят подкрепата си както за гражданските мисии, така и за военните операции на ОПСО, и по-конкретно чрез участие в способностите;
16. подчертава факта, че Договорът от Лисабон въведе няколко нови инструмента, свързани с ОПСО, които още не са били внедрени на практика; в тази връзка набляга на необходимостта от изпълняване на тези разпоредби, за да се засили

допълнително ОПСО, и призовава Съвета да се възползва изцяло от гореспоменатите инструменти (като напр. постоянното структурирано сътрудничество между държавите членки (член 46, параграф 6 от ДЕС) и възможността да се поверяват мисии и операции по ОПСО специално на тази група държави членки (член 42, параграф 5 и член 44, параграф 1 от ДЕС));

17. подчертава колко е важно да се стартира процес на стратегически размисъл с оглед на дефинирането на целите и приоритетите на ЕС и определянето на пътна карта с график за по-задълбочено сътрудничество в областта на отбраната (Бяла книга, която би служила за рамка за разглеждането на националните процеси);
18. призовава Съвета да започне засилено сътрудничество в областта на въоръжаването, по-конкретно като оправомощи Европейската агенция за отбрана да играе пълната си роля за насърчаване на координацията, наблюдаване на ангажиментите, определяне на приоритети за инвестициите в технологии (в т.ч. стратегически способности като презареждане във въздуха, сателитни комуникации, стратегически въздушен транспорт, дистанционно пилотирани въздухоплатателни системи, кибернетична отбрана и Единно европейско небе), като се постигне споразумение за засилено използване на коалиции на желаещите/основните групи и се намери приложимо решение за използването на бойните групи;
19. призовава държавите членки да заявят подкрепата си за стабилна европейската отбранителна технологична и индустриална база, която може да преодолее фрагментацията и да засили креативността и силата на европейските промишлени отрасли чрез по-тясна координация на планирането на националните бюджети за отбрана (евентуално чрез установяване на „европейски семестър“ по въпросите на отбраната) и по-тясна координация на равнището на промишлеността (хармонизация на стандартите и сертифициране на отбранителното оборудване); призовава за предоставяне на допълнителни стимули и подпомагане на отбранителната промишленост, с ангажимент за разработване на ключови технологии и системи в областта на отбраната (данъчни стимули, финансова подкрепа за научноизследователска и развойна дейност и институционализиране на единдействието между граждански и военни способности);
20. подчертава, че силата на ЕС, в сравнение с други организации, е в уникалния му потенциал за мобилизиране на цялата гама политически, икономически, хуманитарни инструменти и инструменти в областта на развитието в подкрепа на неговото гражданско и военно управление на кризи, мисии и операции под ръководството на един политически орган — ЗП/ВП — и че този всеобхватен подход, било като „мека сила“, било като по-твърди действия, когато е необходимо, му придава уникална и широко оценена гъвкавост и ефикасност;
21. подкрепя създаването на Съвет на министрите на отбраната, за да се придаде на отбраната тежестта, която заслужава;
22. настоятелно призовава държавните и правителствените ръководители, предвид стратегическото значение на европейската отбрана и мащаба на предизвикателствата пред Съюза, през декември 2015 г. да преразгледат напредъка в изпълнението на заключенията на Съвета от декември 2013 г., на основата на доклад за изпълнението от заместник-председателя на Комисията/върховен

представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност;

23. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Европейския съвет и на Комисията.